

*„Knjiga je čarobnjak. Knjiga je preobrazila svet.
U njoj je pamćenje ljudskog roda,
ona je tumač ljudske misli.
Svet bez knjige je svet divljaka“
Nikolaja A. Morozova*

Moj poslednji boravak na Zlatiboru obilovao je stresnim situacijama. Prvi stres sam doživela odmah po dolasku kada, prešavši mostić na putu za „spomenik“, nisam ugledala Čiču sa travama. Nedostajao je starina mom razmaženom pogledu naviklom da vidi iste ljude okružene istim pejzažima. Prebrala sam po pameti i setila se da, od sredine maja do kraja jula, Čiča tumara zlatiborskim livada u potrazi za travkama, koje će kasnije osušene nuditi nama, na opšte zadovoljstvo i radost svih. Drugi šok me je skoro oborio s nogu, jer na ulazu u čuvenu zlatiborsku pijacu nisam zatekla moju omiljnu knjižaricu Stanu, vlasnicu knjižare „Ivo Andrić“. Uplašena mojim zblanutim pogledom, žena iz susedne budice me je uputila tridesetak metara niz pijacu, rekavši mi da su se preselili u kućicu, lepšu i veću od ove na ulazu, ali ritam srca mi se ustalio tek kada sam videla Stanu i Tomu Vujović, raspložene kao i uvek, nasmejane kao i uvek, sa rečima dobrodošlice i meni i svim ljudima „od knjige“. Dočekali su me po starom dobrom običaju, kao staru prijateljicu, rođaku, kao nekog ko im je izistiski drag. A ko su zapravo ovaj simpatici par, za mene jedan od najupčatljivijih simbola Zlatibora?

Stana i Toma Vujović su bračni par koji su se čitavog života, na neki način bavili knjigom. Više od petnaest godina, oni svakodnevno na zlatiborskoj pijaci pričaju sa posetiocima, razmenjuju utiske o pročitanoj literaturi, shvatajući da je knjiga velika stvar ako se čovek ume njome koristiti. Verovatno sam ih zbog toga i primetila, prepoznala u njima neku zdravu energiju i mentalnu snagu koju nose u sebi i prenose na druge.

Toma Vujović je 1959. godine završio Školu učenika u privredi, knjižarski smer u Užicu. Prvi posao je dobio u lokalnoj knjižarskoj firmi Pobjeda, zatim je šesnaest godina bio poslovođa u užičkom Nolitu, i osamnaest godina u čačanskoj Prosveti. Godine 2001. odlazi u penziju i pridružuje se svojoj Stani, koja je kao bivši trgovac RK Beograd već počela da radi kao privatnik, u knjižari na Zlatiboru, i uveliko osvajala goste muževljevom profesijom.

-Mogu slobodno reći da me je u svemu nadmašila-ponosno kaže Toma o svojoj supruzi Stani.

-Ona je profesionalac u svakom smislu te reči. Tajna njene dobre komunikacije sa ljudima verovatno leži u tome što je radila u robnoj kući bukvalno na svim odeljenjima, što je bila izvrsno iskustvo. Ali činjenica, da mnogo čita i da svaki slobodan trenutak provodi uz knjigu, pomaže joj da svakom potencijalnom kupcu može da predloži, preporuči knjigu ili da o pročitanim knjigama

raspravlja sa njima.

Stana ima kupaca sa svih kontinenata i nije retko da neka priča o simpatičnoj i predussetljivoj gospođi koja prodaje knjige, dođe do nas, posredno ili neposredno, od nekog iz Vašingtona, Švajcarske, Kanade, ko je bio na Zlatiboru i kupio knjigu kod moje Stane, kaže Toma.

Stana Vujović je, kako sama priznaje, zadovoljna i ispunjena žena. O tome kaže:

-Nikada nismo razmišljali o nekoj velikoj zaradi, tako da su cene knjiga u knjižari pristojne.

Verovatno zbog tog našeg poštenog odnosa i prema čitaocima, ali i prema knjigama, uspele smo da iškolujemo dve ćerke, Oliveru i Jelicu, i da se nikada ne žalimo na to kako nam je teško.

Prva ćerka je završila ekonomski, a druga učiteljski fakultet. Obe imaju svoje porodice i nadamo se da će Jelica nastaviti ono što smo mi započeli, jer druženje sa ljudima preko knjige je najlepše druženje. Mi živimo u Užicu i svakoga dana, bez obzira na vreme, putujemo do Zlatibora i nazad, a na godišnji odmor smo išli pre dve godine i ove godine početkom juna sedam dana, kada smo unuke vodili na more, objašnjava Stana Vujović.

Ljubav prema pozivu trgovca, knjigama, ali i prema ljudima učinili su da dvoje vrednih ljudi svoju egzistenciju i egzistenciju svoje porodice uvežu snažnim emotivnim vezama sa, po mnogima neprofitabilnom delatnošću i reči čuvenog pesnika Tina Ujevića o tome da "Knjiga nije hrana ali je poslastica" zamene izrekom "Knjiga je i hrana i poslastica" .

